

de Tre, der saaledes blive tilbage, afgjøre Sagen. Men dertil kommer, at det dog virkelig vilde være i allerhøjeste Grad paafaldende og besynderligt, som man skulde overlade det til Klageren at vælge imellem de tre eller fire nærmest omværende Communalbestyrelser, og at det saaledes blev den af disse, som han vilde have, der kom til at paatage sig Sagens Afgjørelse. Der staaer nemlig i Endringsforslaget, at Sagen bliver at henvise til en af de nærmest omværende Communalbestyrelser; men hvem skal henvise den? (Ordføreren: Communalbestyrelsen!) Communalbestyrelsen skal altsaa have Lov til at vælge, hvilken anden Communalbestyrelse der skal afgjøre en saadan Sag, som slet ikke vedkommer Kommunen. Sagen vedrører lidt nok den Communalbestyrelse, i hvis Commune Veien ligger, thi det er en aldeles privat Sag, og at tilkalde Sogneforstanderstabet fra en anden Commune, for at afgjøre en saadan privat Sag, finder jeg derfor meget besynderligt. I ethvert Fald troer jeg, at Bestemmelsen er overflødig; thi det Tilfælde, at der ikke skulde blive Tre tilbage i Sogneforstanderstabet, som ikke vare interesserede i Sagen, vil være saa sjældent, at man efter min Mening ikke her i denne Lov bør tage noget Hensyn dertil. — Naar det til § 4 er foreslaaet, at der imellem Ordene „især“ og „vælge“ i 4de Linie skal indskydes: „snarest muligt“, saa vil der jo, forsaavidt man virkelig troer, at Sogneforstanderstaberne ville finde sig foranledigede til at gaa hurtigere tilværks, fordi disse Ord staae der, ikke være Noget iveien for at indsætte dem; men et andet Spørgsmaal er det, om det er af en saa stor Betydning, at man derfor skulde forandre Lovforslaget, og det finder jeg nu ikke. Naar der fremdeles til samme Paragraph er foreslaaet, at der i 5te Linie mellem „deres“ og „at“ skal indskydes: „uopholdeligen at beramme Kastedsforretningen og forsyne Klagen med Indtættelsespaategning, samt“ saa gjælder om dette: „uopholdeligen“ det Samme, som jeg nys ansøgte med Hensyn til „snarest muligt“; men det maa jo dog vistnok overlades til de Vedkommende, selv at afgjøre, hvorledes de ville forstaae det, og jeg troer derfor ikke, at der vil vindes Meget ved disse Forslag. —

Til den samme Paragraph er der endelig foreslaaet, at der for det Tilfælde, at Delegerede fra flere Sogne skulde komme i det Tilfælde at maatte vælge en Opmand, skal denne vælges „iblandt de paagjældende Communalbestyrelseres øvrige Medlemmer“. Jeg antager nu vistnok, at i Reglen vil dette blive Tilfældet; men jeg seer virkelig ikke, hvorfor man skal betage dem den Frihed at vælge en Mand, der ikke er Medlem af nogen af Communalbestyrelserne, naar de ansee ham for bedst stikket til at være Opmand. Naar det hedder i § 5: „Naar Klagen findes begrundet, maa den tagnet Bestemmelse, hvad enten Sagen afgjøres ved Forlig eller Kjendelse, efter de i ethvert Tilfælde forhaandenværende Omstændigheder, indeholde Regler for — vil man have, at der foran „Regler“ skal indskydes: „Oplysning om og“. Jeg seer imidlertid ikke, hvad der skulde vindes derved; det er vistnok en temmelig uskyldig Forandring, men noget Andet er det, om der maatte være Anledning til af den Grund at forandre Lovforslaget. Ligeledes troer jeg heller ikke, at der vindes Noget ved den under Nr. 2 til samme Paragraph foreslaaede Forandring, der gaaer ud paa, at Nr. 1 i Paragraphen skulde redigeres saaledes: „Hvem der som Brugshaver skal deeltage i Veiens Standsættelse og Vedligeholdelse“. Man har sagt, at det vil være urigtigt at bruge Lovforslagets Udtryk, fordi Sogneforstanderstabet er aldeles incompetent til at afgjøre Spørgsmaalet om, hvem der er berettiget til Veiens Afbenyttelse; men det er en reen Feiltagelse, thi der er her ikke Tale om, at Sogneforstanderstabet ved en Kjendelse skal afgjøre, hvem der er berettiget til Veiens Afbenyttelse, hvortil det ganske vist er incompetent; men der er derimod sigtet til det Tilfælde, at Sagen afgjøres ved Forlig, og i saa Fald er Sogneforstanderstabet aldeles competent til at modtage et saadant Forlig og derved indføre, hvem der ifølge samme er berettiget til at benytte Veien, og hvem der er forpligtet til at deeltage i dens Standsættelse og Vedligeholdelse. — Naar det under Nr. 3 til samme Paragraph er foreslaaet, at Nr. 2 af Paragraphen skal redigeres saaledes: „Veiens Vedligeholdelse og Endepunkter, samt dens Rængde